

hr. Sforza, gdyż gen. de Gaulle jest człowiekiem honoru. Sprawy franc. nie należą jeszcze do tematu. - Na powtórnej interpelacji w sprawie gen. de Gaulle, zgłoszoną przez posła socjalistycz. Mac Govern, przewodniczący oświadczył, że sprawa nie może być omawiana, gdyż łączy się z obradami w sprawie Francji, które były przedmiotem tajnego posiedzenia w Izbie Gmin. - Rząd bryt. nie mógł oczywiście zabronić włosom powołania hr. Sforzy na stanowisko min. spraw zagr., czy też premiera. Włochy kapitulowały bezwarunkowo i podobnie, jak każdy inny kraj, który bezwarunkowo kapitulował mają prawo wybrać sobie rząd, jaki mu odpowiada. Min. Eden miał jednak pełne prawo zwrócić włosom uwagę, że rząd z udziałem hr. Sforza nie wzbudzałby zaufania i obecność hr. Sforzy odbiłaby się ujemnie na stosunkach z W. Brytanią. Jedynie z Rosją i USA. rząd bryt. byłby mógł sprzeciwić się, obecności hr. Sforzy w rządzie. Gdy Włochy skapitulowały hr. Sforza, który przebywał 26 lat na emigracji w Stanach Zjedn. przysłał o zezwolenie na powrót do Włoch i w liście do gen. Eisenberga oświadczył, że za pierwsze zadanie Włoch uważa wypędzenie Niemców i zlikwidowanie pozostałości reżimu faszystowskiego, wobec czego byłoby zbrodnią występować przeciwko marszałkowi Badoglio, dopóki, to zadanie nie zostanie wykonane. Mimo tego uroczystego przyrzeczenia, złożonego z powołaniem się na swój honor hr. Sforza zaczął integrować przeciwko marszałkowi Badoglio i doprowadził w końcu do jego ustąpienia. Przewódca Partii Pracy poseł Greenwood oświadczył, w dyskusji, że prem. Churchill dał do zrozumienia, jakoby Partia Pracy sprzyjała zbrojnym bantom w krajach wyzwolonych. Tego rodzaju sugestie są zupełnie błędne, gdyż Partia Pracy jest przeciwna stosowaniu przemocy w takich politycznych. - Min. Eden oświadczył, że rząd bryt. uczyni wszystko co w jego mocy, by zapewnić zjednoczenie Grecji.